

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Jalmi és megyei érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Tompa Mihály-utca 10. sz.

Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés; továbbá előfizetések, hirdetés, nyiltér és egyéb felszólalás.

Telefon-szám: 52.

Telefon-szám: 52.

Felelős szerkesztő:

KOMÁROMY ISTVÁN.

Kiadó laptulajdonos:

ID. RÁBELY MIKLÓS.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona. Fél évre . . . 4 korona.

Egyes szám ára . . . . . 20 fillér.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petsor térfogata . . . 12 f.

Nyiltér sora . . . . . 40 f.

A szerkesztőség kéziratot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni sziveskedje.

A kiadóhivatal hirdetést és nyiltéri közleményt csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.

A drágaság kérdése.

Ma, mikor egész Európát a háboru kérdése izgatja, igen fontos dolog a drágaságról, főleg a husrágaságról beszélnünk.

A háboru általában véve sok élelmi cikkben szokott drágaságot előidézni vagy a meglévő drágaságot fokozza.

A Balkán-félsziget országai azok, a melyekből husbehozatalra lehet számítani, mert azokon kívül még a nagyon távolfekvő délamerikai Argentina jöhet számításba.

A Balkánon ma olyanok az állapotok, hogy ott ma a lakosság maga is éhínség előtt áll, tehát ná és Európa nyugati részei nem számíthatunk onnan esetleges behozatalra.

A gabonatözsde is hetek óta válságosak az állapotok, a melyek a merkantilisták érdeklődését alkalmasak egészen lekötni. A tőzsdék falai közt ma milliós deficitek uralkodnak, a melyek teljes mértékben fölkeltek a szenzációt.

Németországban pedig azon törik a fejüket a hatóságok, hogy a husrágaságon radikálisan segítsenek. Az államnak is, a polgárságnak is más az érdeke ebben a dologban, mert egyik sem akar lemondani a saját jövedelméről.

A gazdák egyoldalú szidalmazása helyett okosabb is volna már valami jó tervet kieszelni, a mi a drágaságot gyökeresen megszüntethetné.

Mert a drágaságot minden vonalon a tőke uralma és a szocializmus teremtette meg nemcsak nálunk, de egész Európában. Az egyik a pénz hatalmával, a másik a rettegetés fegyvereivel dolgozott a nagyközönség rovására: a tőke a karteletteket használta fel, a munkásosztály a sztrájkokkal srófolt fölfele. Ennek a kétőnek következménye az a drágaság, a mely világszerte jelentkezik. Természetes, hogy ilyen körülmények közt a gazdának is védekezni kellett és nem

adhatta ajándékba a terményeit annak a háztulajdonosnak, a ki iszonyuan felstájerolta a házbéreket, vagy annak a szocialista munkásnak, a kinek ma háromszor annyi keresete van, mint volt öt évvel ezelőtt.

Minden ország igyekszik a maga mezőgazdaságát védővámokkal megoltalmazni, hogy esetleg a mezőgazdaság tönkretűtésével meg ne akadjon az állam gépezete. Ezért van nekünk is vámvédelmünk, ezért van Németországnak, Franciaországnak, ezért akar még Hollandia is áttérni a szabadkereskedelem elvéről a védővámok gyakorlatára.

A merkantilisták ezt nem látják. Nem akarják belátni, hogy a drágaságot nem a gazdák okozzák, hogy főleg a husrágaságot a közvetítő kereskedelemnek mérhetetlenül fölszigazott nyereszkesedési vágya okozta.

Eltévesztették a helyes irányt, mikor a drágaságból eredő minden átkot a gazdák fejére szórják s a védővámok megsemmisítésével akarják tönkretenni szépen fejlődő állattenyésztésünket.

Németországba most szabad a friss marhahúst több országból bevinni, — de olyan föltétellel, ha az a lehető legkisebb áron kerül eladásra, — az árakat a hatóságok közbelépésével határozzák meg. Ugy látszik, nem igen biznak abban, hogy az így beengedett hús a német piaci áron alul juthat forgalomba. Mert azért az állam a beviteli vámot nem engedte el, sem a szállítási díjat. E mellett azonban tervbe vették azt, hogy a húseladásra berendezett községeknek megtéríti az állam a behozatali vám egy részét, mert magát a vámot nem tartják jónak elengedni, mert azt hiszik, hogy így rögtön emelkednék a behozott hús ára s a behozatal daczára sem juthatnának olcsóbb húshoz.

Szerencsésebb megoldás volna ennél a szövetségi mérsárszékek felállítása. Mert az tény, hogy a szövetségeknek

nem céljuk a minél nagyobb nyereség, hanem a beszerzési árhoz hozzáadnák az árusítással járó költségeket és még esetleg egy csekély hasznot.

Csakis a szövetségi árusítás mellett lehetne megtudnunk, hogy mennyi valóban a kimérhető hús ára?

Mert míg a tenyésztőtől a vevőig jut a hústermék, addig egy egész sereg ember kezén megy keresztül és az mind ki akarja rajta venni a maga részét és jókora nyereséget számít fel a maga fáradságáért. A kupeczek, az ismételadók azok, a kik a drágaságot fokozzák.

Ha sikerülni fog ezeket a közvetítőket és mindkét félen nyereszkesedni óhajtó közvetítőket mellőzni, akkor láthatjuk világosan: mennyi ár illeti meg a húst?

Igy van és volt ez különben minden élelmiszerral. Azok aratnak legbővebben, a kik semmit sem vetettek. Ezek a termelőtől is kivesszik a nyereséget, meg a kimérőtől is. Hogy azután a kimérő még magának is jól felszámít a tetejébe: azon nem is csodálkozhatunk.

Egyedüli orvosság minden ilyen közvetítő nyereszkesedés ellen a szövetség. A szövetséget gazdatársadalom maga szabhatja meg az árakat és azok méltányosabbak lehetnek a termelőre és a vevőre egyaránt, mintha a közvetítők nyereségét is mind a kettőtől ki kell esikarni.

A szövetség a legbiztosabb tegyver minden igazságtalan nyereszkesedés ellen.

*

Városi közgyűlés.

Rimaszombat város képviselőtestülete f. hó 17-én délután dr. Kovács László polgármester elnöklésével nagy érdeklődés mellett tartotta közgyűlését, melynek tárgysorozatára csupán a városi víz- és csatornaművekre vonatkozó külön külön összeállított szabályrendelet tárgyalása volt felvéve. A közgyűlés 3 óráig tartott s mindkét szabályrendeletet pontonként felolvasták, sőt hirtelen egy külön — harmadik

Üzlet áthelyezés!

Tisztelettel értesitem a mélyen tisztelt vevő közönséget, hogy **óra- és ékszer üzletemet**

Hj. Rábely Miklós könyv- és papirkereskedése mellé (Deák F. utca 20.) helyeztem át. Nagy raktár zseb-, fali, inga és ébresztő órákban, 14 karátos arany- és ezüst ékszerekben. — **Amerikai duble nyakláncok** 10 évi gyári jótálással; óra- és ékszer javítások, **vésések** saját műhelyemben kívánatra **azonnal** is elkészülnek.

Megbízható javító műhely! **VALASZKAY REZSŐ** órás és ékszerész **RIMASZOMBAT.** Pontos kiszolgálás!

hogyan az a lángész megnyilvánulása ne lenne.

„Nem Messiás e minden újszülött?

Fénylő csillag, mely feltűnt a családnak.
Csak későbbben fejlík — szokott pimasszá.“

Jusson az ilyen „család kedvence“ az iskolába, hasonló érdemű gyermekek közepé, ahol ő is csak egy a sok közül, de semmivel sem különb azoknál — mi lesz a tanítója élete? Tudja-e prédikálni, hogy mindnyájan testvérek vagyunk, amikor a gyermek lenézi társát, mert esetleg annak ruhája nem oly fényes, s atyja kérges kézzel keresi kenyerét? Tegyük fel, hogy az iskolában minden gyermek egyenlőnek érzi magát, de mi helyt az utczára lépnek, a gazdagot ott várja a cseléd, hogy a könyvét elvegye és vigye, a szegényt pedig az anyja, hogy gyermeke segítsen terhét hazavinni. Fog-e az a másik pirulás nélkül arra gondolni, hogy ez ő mellette ül az iskolában és esetleg még többször kap dícséretet mint ő? S ez a tanító hibája? Talán nem eléggé hangsúlyozta, hogy mindnyájan egy Atyának vagyunk a gyermekei? Ezen a tanító nem segíthet! Hiszen minden tettére, minden szavára ráczáfol az élet. A szeme közé viogyorog, amikor mondja: „szeressétek egymást!“ mikor lelkesen prédikálja: „volt egyszer egy dús gazdag ember, ki naponta bőszégesen lakomázik és öltözik vala bitorba és bársonyba!...“

Hiába állítunk a gyermekek elé eszményeket, ha kilépve az iskolából, sárba-döntve látják, amire néhány pillanattal előbb áhitattal néztek föl. — Így folytatva munkánkat, sohasem érhetjük el a czélt. — Bizony a valóság, az élet nem sokat törődik a *pedagógiával*, az álmodott ideákkal. E kettő között mély űr van. Ezt mindenképpen át kell hidalnunk, az élet és az iskola között egy kapcsolatot kell teremtenünk!...

De most már melyik alakuljon, melyik tegye meg az első lépést a másik felé? Mindenesetre az iskola. Mert nem az élet van az iskola kedvéért, hanem ellenkezőleg. Ne neveljünk tehát „aetheri lelkületű“ s „angyali érzékenységgű“ nemzedéket. Vigyünk be egy keveset az életből az iskolába. Törekedjünk a nevelés valódi czéljára! — Készítsük a gyermeket elő az életre, a nagy küzdelemre! Hogyha már nem is ül az iskola padján, ne érezze a magárahagyatottságát. Neveljük egyénnek, nem pedig egy keréknek a nagy gépezetben. Mert ha a gépben eltörik egy kerék, míg pótolják egy mással, szünetel a munka. Ha egy ember eltűnik a küzdelemből, senki sem tudja, hogy nincs már. A gép halad tovább, nincs megállás. — Nem várhatjuk, hogy megálljon a Föld, ha elvész egy rovar!

Utolsó két évszázadban a tudomány, az értelem óriási léptekkel haladt előre. Bámuljuk az emberi agy munkáját, mely

szinte nem is sejtett erőket hajtott jármába. Nem sok hiányzik, hogy a levegőnek is korlátlan urai legyünk.

És ugyan az erköleszi eszmék, elvek haladtak-e ezekkel párhuzamosan? Meg kell vallanunk, hogy: nem. Nem hogy előre haladtak volna, hanem még visszafelődtek. Talán annak a régi erkölesnek, régi világtelfogásnak nyomain sincsenek meg. Hová lettek az *agapék* a szeretet vacsorái? Hová lett az egész kereszténységet összefoglaló *szeretet*? Hiába keressük, nem találunk rá sehol. A szeretet helyébe gyűlölség, az egymást megértés helyébe rosszakarat, az erény helyébe annak nyilvános gunyolása léptek. És mi ezt nem vettük volna észre? Ma is úgy nevelünk, mintha bűn nem is volna. Nem volna árnyék, csak mindenütt fény.

Bizony nehéz helyzetben vagyunk. Váddal illethetjük magunkat a miatt, hogy az életet hamis színben tüntetjük fel. Nem úgy mutatjuk be, ahogy tényleg van. Mindenben tökéleteset tanítunk, pedig nagyon sok a tökéletlen.

Mit tegyünk? Bevigyük az iskolába a küzdelmet? Nem vádolhatnók-e magunkat, hogy ebből a szentélyből vásárt csináltunk?

Megtartottuk-e az iskolát abban a helyzetben, amelyben eddig volt? A gyermek ne is sejtse, hogy micsoda harc vár rá az iskola után; hogy egyedül kell megvívnia a küzdelmet mindenki ellen? S ebbe a harcba feyvertelenül bocsásuk-e ki? Vagy pedig már az iskolában kezdődjön a piszkos vásár? A szép, a jó, a nemes sárba tapodása? Már ott se az érdem kapja a jutalmat, hanem aki hamarabb elkapja a másik elől?...

E két szélsőség között kell utat keresnünk! S legyünk magunk is elkészülve, hogy jönni fog egy forradalom, mely a mai erköleszi világnézetet elsöpri, hogy egy újnak, a mai kornak megfelelőbbnek csináljon helyet! A mostani helyzet nem állhat fenn sokáig!

Ezt azonban nem szabad tétlenül várunk. Próbáljuk meg a mai nevelési rendszerünket alapjaiban megváltoztatni. Helyezzük szemünk elé a nevelés valódi czélját! S ezt mely elvek segítségével érhetjük el? Itt elvek nem segítenek. Az utat megszabni nem lehet, csupán az ut czélját kijelölni. Keresse mindenki a valódi, helyes utat s józan belátása szerint cselekedjék!...

Ha megtesszük köteletségünket, jutalmunk az lesz, hogy látjuk fáradságunk gyümölcsét: *az élet küzdelemben erős embert.* . . .

Kovács József.

Széljegyzetek.

Aki szépet és maradandót tudott alkotni irodalomban, festészetben, szobrászatban, zenében vagy társadalmi téren; aki küzdelemben, személyi vagy erköleszi bátorságban kitüntette ma-

gát, arra azt mondjuk, hogy nagy dolgot művelt, hogy *nagy ember*. Megbámuljuk őket, mint a természet kiválasztott teremtményeit és csodálatunk hódolatát sietünk a lábuk elé rakni.

Ugy gondolom, hogy egy-egy ilyen „nagy ember“ nagyon furesán érezheti magát, látva a tömegnek, a közönségnek a fékevesztett rajongását iránta és alkotása iránt. Furesán érezheti magát, mert jól meggondolva a dolgot, nem lehet másként, minthogy akkor jön rá, hogy tulajdonképpen mit is csinált, mi a művének és mi önmagának az értéke.

Ez természetesen. A nagy embereket nem szignálja külön a természet valami ismertető jellel és nagyon messze vagyunk még Ostwald professzor utopiájától, hogy tenyészük a zseniket a mindenikből korán kiütőközű megegyező sajátosságokat véve alapul annál a meghatározásnál, hogy valaki zseni-e, vagy nem? Tehát egyetlen író sem ülhet az íróasztalához és egyetlen festő sem állhat a vászna mellé azzal a gondollattal, hogy „na, most valami nagyot fogok alkotni“, hanem megírja, megfesti vagy megmintázza a dolgát éppen úgy, mint addig a többit. Legfeljebb annyit jósolhat meg magának, hogy „most írok egy kifinomultat vagy népiesen malacz-regényt, amelyikből biztosan elmegegy ezer példány“ vagy „most festek egy olyan aktot, hogy Kézdi-Kovácsnak mind a két szeme kiugrik“ vagy „óriási sikerem lesz ezzel a teherhordó szoborral, amelyiknek még görbébb a lába és összenöttebb a fűlcsimpája, mint a Meunier teherhordójáé“; — mondom, ilyen olcsó, vásári babérok megjósolhat magának, de azt, hogy a műve abszolút becsű, azaz már ujkorában is — ez az egyetlen megfelelő szó — klasszikus lesz, senki sem láthatja előre.

Az alkotás piacra kerül. Adják, veszik, forgatják és a növekvű csodálat és elismerés crescendoja eléri azt a magasságot és állandóságot, amelyiket csak az igaz és örök értékek váltanak ki. A mű felülemelkedik az időn és alkotóját felrántja magával a mindennapiság szürkéségéből a kiválasztottak légkörébe és mikor a közönség látja ezt, észbe kap, felismeri az új csillagot, felismeri a *nagy embert*.

Furesa, csodálatra és irigylésre méltó érzés lehet az, mikor valakivel így meglátattják a munkája értékét. Milyen felséges ujjongása lehet az öntudatnak, mikor reájön, hogy az öntudatlanság sötét pinczejében gyémántokat és drágaköveket őrizget, amelyek mindenkinek a kincsévé és önmagának díszségevé válnak; milyen csodálatos nap lehet, mikor ez a tudat, ez a felfedezés csengű muzsikával és fáklyás mennettel járja be a lelket, hogy ott hitet és önbizalmat hagyjon, milyen szép találkozás lehet valakinek rátalálni önmagára! . . .

Már ezért is jó volna — ha csak arra az egy napra is — nagy emberré válni!

Szegény jó Takács Sándor! Az első magyar, a ki szárnyakon ment a másvilágra. Ott van, ott pihen már kint a rákosi temetű homokjában és nem kísért összezuzott, eléktelenedett teste a hangárok közt. Elföldelték a magyar pilóták első martirját és ezzel Magyarország is belépett azoknak a nemzeteknek a társaságába, a kik számat tesznek a levegű meghódításáért vívott gigászi harcban. Mert ott már kétségbevonhatatlanul komoly ügy az aviatika, a hol meg is halnak érte.

Szép gyászbeszéd, komor melodiájú halottas énekek indították utolsó útjára, az egyetlenre, amelyik érdeméhez mérten fényes volt. A beszéd és énekek elhangzottak és ittmáradt egy fiatal asszony és egy néhány napos gyermek, hogy kihozzák ajkunkra az ámuló kérdést: — uram — Isten, hát mi ragadta ezt az embert a családja köréből a levegű veszedelmei közé? Talán nem tudta, hogy mit kockáztat?

Megérkeztek az új őszi és téli kosztüm-kelmék óriási nagy választékban. Fehérnemű kelengye, vászon és asztalneműek.

Kivánatra mintagyűjteményt készségrrel küldünk, esetleg meghívásra utazónk által bemutatjuk.

ROSENBERG GYULA és TESTVÉRE ruhakelme és kelengye nagy áruháza MISKOLCZ.

Kirándulás a magyar tengerpartra. A Délmagyarországi Magyar Köz-művelődési Egyesület turisticai osztálya, a mely a magyar tengerparton, a kies fekvésű Czirk-veniczán gyönyörű iskolaszanatóriumot és üdülő-házat tart fenn, minden hónapban kirándulást rendez a magyar tengerpartra. A kirándulás Budapestről történik és 5 napig tart. A kirán-dulók megtekintik Fiumét, Abbáziát, innét Ve-lenczébe rándulnak át, a hol két napot töltenek, miközben megtekintik a Lidót, sőt Páduát is. A kirándulók Velenczéből visszatérve Czirkve-niczára mennek, a hol a D. M. K. E. iskola-szanatóriuma és üdülőháza igazgatóságának a vendégei. Az október havi kirándulás összes költsége 50 korona. A másik kirándulás Bosz-nia és Hercegovinán át Serajevóba, Mostárba és Raguzába történik. A kirándulók innét Fiume, Abbázia és Czirkveniczára mennek. E hó 19-én indul el ez a csoport Budapestről és 21-én Fiumében csatlakozik a velencei kirán-dulók csoportjához. A kiránduláson való rész-vételt a D. M. K. E. hivatalához (Budapest, István-ut 81.) kell mielőbb bejelenteni, a hol minden részletes felvilágosítás is nyújtatik. A velencei kirándulás minden hó 23-án történik Budapest-ről. Ugyancsak minden hónapban történik egy nagyobb kirándulás is. Novemberben Velenczébe és Bécsbe, decemberben, januárban és február-ban Kairóba, Palermóba és Raguzába, márczi-usban Rómába és Nápolyba, áprilisban az olasz és francia Rivierára és Konstantinápolyba, má-jusban Párisba és Londonba, júniusban Mad-ridba, júliusban Norvégiába, augusztusban Oro-szországba, szeptemberben Konstantinápolyba és Bécsbe. A kirándulás költségeiben csupán a gyorsvonat, gyorshajó, az utazási költségek fog-laltatnak. A vezetőség azonban gondoskodik olesó helyeken olesó elszállásolásról, míg élelem-mel a kirándulók maguk látják el magukat.

Francia nyelv-
tanítónőnek volna még a francia nyelv tanításához néhány szabad órája. **Czim:** megtudható **ifj. Rábely Miklós** könyvkereskedésében. 1-3

Dijnoki
vagy bármily szerény állást keres igen szegény fi-atal ember, hogy megélhessen és gimnáziumi tanul-mányait magánaton folytathassa. Czim megtud-ható **Rábely Miklós** könyvkereskedésében.

Egy hold belsőség,
a vásártérrel szemben, sza-bad kézből eladó. — Venni szándékozók értekezhetnek: **e lap kiadójával.**

Arverés.
A Rimaszombati Tak.-pénztár-ban, az 1912. évi szeptember hó 30-áig ki nem váltott és meg nem hosszabbított arany-, ezüstnemű- és értékpapirokból álló kézi zálogtárgyak f. évi **november hó 8-án d. u. 2 órakor** a kiküldött ha-tósági biztos jelenlétében fognak az in-tézet helyiségében nyilvános árverés utján eladatni.
Rimaszombat, 1912. október 19.
Az igazgatóság.

Kiadó üzlethelyiség és több magánlakás.

A város legforgalmasabb helyén, a főtér közelében, **II. Rákóczi Ferencz u. 10. szám** alatt levő teljesen újonnan épült sarok emeletes épületben egy üzlet-helyiség raktárral együtt kiadó: továbbá ugyanott: a mai kor igényeinek megfelelő, vízvezetékkel ellátott **egy 4 szobás és két 3 szobás lakás** mellékhelyiségeivel együtt **november hó 1-től** bérbeadó.
Értekezhetni lehet: 13—*
LIPTHAY LÁSZLÓ tulajdonossal.

Pályázat.
A Rimaszombati Polgári Olvasókörmél — lemondás folytán —
a szolgai állás
f. évi okt. hó 31-ik napján megüresedik; az ezen állást el-nyerni óhajtok kérvényeiket **október hó 26-ik napjáig Szabó József** mé-száros elnöknél nyujtsák be, kinél a fel-tételek is megtudhatók. — Gyermeektelen házaspár előnyben részesül. — A megvá-lasztott megfelelő biztosítékot tartozik le-tenni és állását nov. 1-én elfoglalni. 2-2

Hirdetéseket
mérsékelt áron
e lap részére
elfogad
a kiadóhivatal
Tompá-utca 10. és
Ifj. RÁBELY MIKLÓS
könyv- és papirkereskedő
Deák Ferencz-u. 20. sz.

VADÁSZ
CZIPŐK és CSIZMÁK
kaphatók és rendelhetők a
Kovács Zsigmond-féle
cipőüzletben RIMASZOMBAT,
Deák Ferenc-u. 8. szám.

Lakás változtatás.
Tisztelettel hozom Rimaszombat város és vidéke nagyérdemű hölgyközönsé-gének szíves tudomására, hogy
női kalapüzletemet
folyó évi szeptember hó 1-től kezdődőleg a **Rákóczy-utca 6. szám** alatti **Marikovszky-féle házba** helyeztem el.
Egyben tudatom a mélyen tisztelt vevőközönséggel, hogy az őszi- és téli időnyre szükségendő legújabb divatu **kalapujdonságaim**
igen nagy választékban már megér-keztek és kérem, hogy szükségleteik-nek beszerzése végett üzletemet fel-keresni sziveskedjenek.
Gyászkalapok azonnal elkészítettnek.
Kiváló tisztelettel:
Özv. Hrecska Lászlóné
női kalap divatárusnő.

JELENLEK
LEJÓBB TAKAREKTŰZHELYEKET
GYARTJA!
HLOZEK JÁNOS CÉG
RIMASZOMBAT. TELF. 47
50% TŰZELŐ
KEPES ARJECYZEK INCYEN

Pályázati hirdetmény segédjegyzői állásra.

6110. sz. — A Gömör- és Kishont-vármegye rozsnyói járásabeli **dernei** körjegyzőségében ujonnan rendszeresített segédjegyzői állásra az 1886. évi XXII. t.-cz. 82. §-a alapján pályázatot hirdetek. Pályázhatnak okleveles jegyzők, illetve az 1904. évi XI. t.-cz. 3. §-ában előirt képesítéssel bíró egyének. Javadalmazás: 600 kor. államsegély és 400 kor. a kör községetől törzsfizetesként, továbbá ez idő szerint 35 kor. és 80 fillér szintén a községek által fedezendő lakbérilletmény.

A képesítést, eddigi működést és az életkort igazoló **eredeti** okmányokkal felszerelt pályázati kérvények benyújtandók hivatalomhoz Rozsnyóra **folyó 1912. évi november hó 15-ig.**

Az ezen állás törvényszerű betöltésére hivatott tisztujtó szék határidejéül a kör székhelyére, **Dernőre** az ottani körjegyzői hivatalhoz **folyó 1912. évi november hó 20-ik napjának délutáni 4 óráját tűzöm ki.**

Rozsnyón, 1912. évi október hó 15.
Nagy, főszolgabíró.

SZÖLÖSGAZDÁK és szőlőtelepítők figyelmébe!

AKI szőlőjét újra akarja telepíteni,
AKI **szőlőoltványt** akar rendelni,
AKI gyümölcsfát, rózsafát óhajt ültetni — 1—*

kérjen oktató díszárjegyzéket az
alábbi czímtől:

Transylvania Szőlőtelepítő Vállalat,
Maros-Vásárhely

Dr. Geese Dániel-utca 39. szám.

Pályázati hirdetmény segédjegyzői állásra.

6111. sz. — A Gömör- és Kishont-vármegye rozsnyói járásabeli **berzetei** körjegyzőségben 1000 kor. évi törzsfizetéssel ujonnan rendszeresített segédjegyzői állásra az 1886. évi XXII. t.-cz. 82. §-a alapján pályázatot hirdetek. — Pályázhatnak: okleveles jegyzők, illetőleg az 1904. évi XI. t.-cz. 3. §-ában előirt képesítéssel bíró egyének. A képesítést, eddigi működést és életkort igazoló **eredeti** okmányokkal felszerelendő pályázati kérvények hivatalomhoz **Rozsnyóra f. 1912. évi november hó 15-ig** nyújtandók be.

Az ezen állás törvényszerű betöltésére hivatott tisztujtó szék határidejéül a kör székhelyére, **Berzete községbe** az ottani körjegyzői hivatalhoz **folyó 1912. évi november hó 21-ik napjának délutáni 4 óráját tűzöm ki.**

Rozsnyón, 1912. évi október hó 15.
Nagy, főszolgabíró.

„A Berliini Viktória Ált. Biztosító Részv.-Társ.” felsőmagyarországi vezérügynöksége KOHN ALBERT fakeskedőnél RIMASZOMBATBAN.

Vagyon . . . . . 1000 millió fölül.

Biztosítási állomány: 2400 „ „

A Continens legnagyobb biztosító intézete.

Rövid, világos biztosítási feltételek. **==**

Példa: 1000 koronás elérés és halál esetére szóló biztosítás 25 évi időtartamra egy 30 éves egyénnél csupán **568 koronába** kerül. —

Életfogytiglani biztosítás vasuti és gőzhajó szerencsétlenség ellen.
Eszközlök: élet-, tűz-, jég-, betöréses-lopás-, baleset- és szavatossági biztosításokat a legelőnyösebb díjak és feltételek mellett. 1—3

Kartellen kívül!

Kartellen kívül!

Szíves felvilágosítással szolgál:

KOHN ALBERT

a Berliini Viktória felsőmagyarországi vezérügynöke.

Faarverési hirdetmény.

5890. sz. — **Tiszolcz** nagyközség „**Sajba**” nevű erdőrészének kihasználására engedélyezett 96 5 k. holdján található és törzsenkinti felvétel alapján megállapított 9733 m³ vörösfenyő haszonfa, 273 m³ luez- és jegenyefenyő haszonfa, 189 m³ juhar, kóris és szil haszonfa és 3388 ürköbméter vegyes tűzifa tömeget Tiszolcz (Gömör-Kishontvm.) községhezánál **1912. évi december hó 23-án** délelőtt 10 és fél órakor nyilvános írásbeli árverésen fogja eladni.

A becsérték mint kikiáltási ár 219880 kor., azaz kétszázötvenkilencszáznyolcszáznyolcvan korona.

A szerződési időtartam 1916. évi márczius hó 31-én jár le.

Az árverés érvényességéhez felsőbb jóváhagyás szükséges.

Bánatpénzképpen a kikiáltási ár legalább 10 százaléka készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban az ajánlat-hoz csatolandó.

Utóajánlatok nem fogadtnak el.

A részletes árverési és szerződési feltételeket, valamint a fatömeg felvételi jegyzéket Tiszolcz nagyközség előljárósága az érdeklődőknek megküldi.

Nyustya, 1912. évi október hó 17.

Remenyik, tb. főszolgabíró.

Tanulóul.

egy 13—14 éves fiu — ki magyarul helyesen írni és kifogástalanul olvasni tud, **nyomdásztanulóul**; továbbá egy másik 13—14 éves fiu — ki írni és olvasni tud — **könyvkötő-tanulóul** felfogadtatik **id. Rábely Miklós és Fia** rimaszombati könyvnyomdájába és könyvkötészetébe.

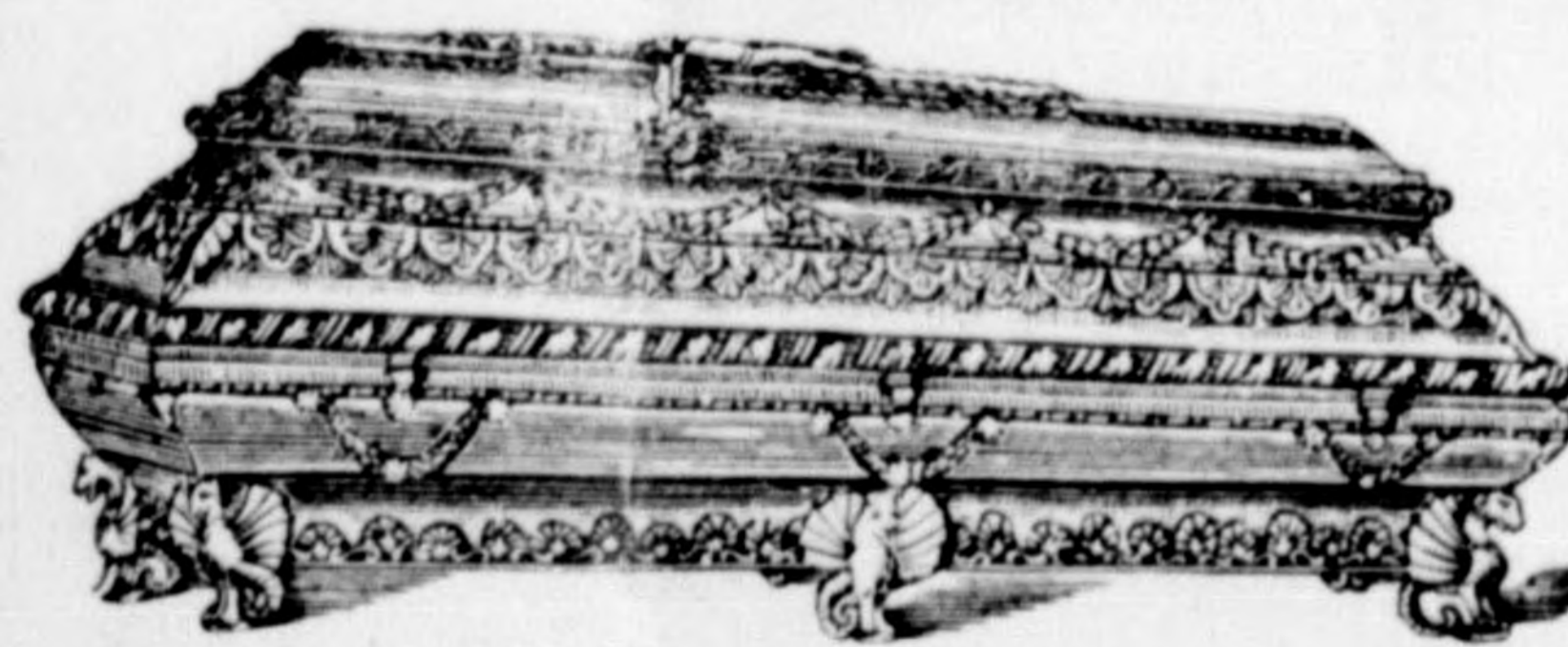
ZAVADSZKY EDE ezelőtt HOLLÓSY JÓZSEF

7—*

TEMETKEZÉSI VÁLLALATA

RIMASZOMBAT, DEÁK FERENCZ-UTCZA 24. SZ.

Van szerencsém a helybeli és vidéki tisztelt közönség szives tudomására hozni, hogy a néh. **HOLLÓSY JÓZSEF**-féle temetkezési vállalat a **Deák Ferencz-u.**

„**ZSUFFA**”-féle házban van elhelyezve, hol nagy raktárt tartok mindentéle **erc- és fakoporsókból,**

valamint a temetkezésekhez szükséges összes kellékek s felszerelésekkel, minéltogva azon helyzetben vagyok, hogy bármilyen díszes vagy egyszerű temetések rendezését, nemkülönben a temetésekkel járó összes

teendőket, hullaszállításokat és exhumálásokat is, a legszolidabb feltételek mellett vállalhatom. — A helybeli és vidéki n. é. közönség jóakaratu pártfogását tisztelettel kéri:

ZAVADSZKY EDE RIMASZOMBAT, Deák Ferencz-utca 24.